

पिशङ्ग 1) adj. f. पिशङ्गी KĀC. zu P. 4, 1, 39. Accent eines auf पि^० ausgehenden comp. gaṇa घोषादि zu P. 8, 2, 85. rōthlich, rōthlich braun AK. 1, 1, 4, 25. H. 1396. HALĀJ. 4, 51. ते ऽरूपेभिर्वर्मा पिशङ्गेः श्रुते कं याति रघुर्भिर्मुखैः RV. 4, 88, 2. पिशङ्गं द्रापिं प्रति मुञ्चते कविः (सविता) 4, 53, 2. 9, 21, 5. रपि (etwa von der Farbe des Goldes zu verstehen) 72, 8. 107, 21. मुनयो वातरशनाः पिशङ्गा वसते मला 10, 136, 2. AV. 3, 9, 8. 14, 2, 48. VS. 24, 11. 29, 59. पञ्चैकी TS. 1, 8, 19, 1. PAÑĀV. Br. 21, 14, 8. KĀTJ. Çr. 22, 9, 13. RV. PRĀT. 17, 3. KAUC. 39. तुरग MBh. 6, 4530. 7. 988. संध्यापिशङ्गपूर्वाङ्गिप्रुङ्गं KATHĀS. 4, 18. अनलस्वलापिशङ्गेः कचैः PRAB. 65, 11. KATHĀS. 23, 4. कदम्बकिञ्जल्कापिशङ्गवासम् BHĀG. P. 2, 2, 9. 1, 11, 28. 4, 25, 28. 8, 18, 1. VARĀH. LAGHŪ. 1, 6. अरूपपिशङ्गा ऽश्वः TBh. 6, 6, 21, 6. — 2) m. N. pr. eines Schlangendämons PAÑĀV. Br. 25, 15, 8. MBh. 1, 2458. — Das Wort ist wohl auf 1. पिम्प zurückzuführen; vgl. मरुका Schönheit, मरुक्मि schmücken, मरुक्म्ब schön, russ. красны schön und roth.

पिशङ्गक (vom vorherg.) m. N. pr. eines Trabanten des Vishṇu BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, b, 37.

पिशङ्गभृष्ट (पि^० + भृ^०) adj. rothzackig (?), nach Śā. bloss rōthlich: पिशाचि RV. 4, 133, 5.

पिशङ्गराति (पि^० + र^०) adj. rōthliche (goldene) Gabe gebend, von Indra RV. 5, 31, 2.

पिशङ्गद्वय (पि^० + द्वय) adj. ein rōthliches Ansehen habend RV. 4, 151, 5. 2, 3, 9. 8, 33, 3. AV. 9, 4, 22.

पिशङ्गसदम्प (पि^० + सं^०) adj. dass.: रपि RV. 2, 41, 9. AV. 6, 33, 3.

पिशङ्गाश्व (पि^० + अश्व) adj. rōthliche Russe habend, von den Marut RV. 5, 57, 4.

पिशङ्गिलं adj. (f. श्वा) nach MAHUB. = पिशम् + गिल, eher von पिशङ्ग und etne best. Farbe bezeichnend, VS. 23, 11. 12. 55. 56. — Vgl. कुरू^०.

पिशाचं gaṇa पृषोदरादि zu P. 8, 3, 109. आकर्षादि zu 5, 2, 64. पृषोदि zu 5, 3, 117. 1) m. eine Klasse dämonischer Wesen, zu deren Aufstellung die Irrlichter Veranlassung gegeben haben mögen, AK. 1, 1, 4, 6. TRĪK. 1, 1, 75. H. 91. HALĀJ. 1, 87. VJUTP. 116. अमृचिमरुदेशनिवासिनः KULL. zu M. 1, 37. (उपादित्सति) अमृचिकामकातर इवेत्सुकपिशाचम् BHĀG. P. 5, 14, 7. — VS. 30, 8. 34, 51. AV. 4, 20, 6. 9. 36, 4. 37, 10. 5, 29, 4. 5. 6, 32, 2. 8, 2, 12. 12, 1, 50. Götter, Menschen, Väter — Asura, Rakshas, Piçāka TS. 2, 4, 1, 1. KĀTJ. 37, 14. M. 1, 37. 43. 12, 44. किन्नापी च पिशाचानाम् 57. न भक्तयति यो मांसं विधिं क्त्वा पिशाचवत् 5, 50. यत्तरत्तः पिशाचानं मयं मांसं सुगसवम् 11, 95. ARĀ. 10, 50. MBh. 3, 2407. रत्तःपिशाचाश्च किमवत्तम् (रत्तान्ति) 8, 2104. HARIV. 11794. 14698. R. 4, 42, 7. KAR. 4, 2. SUÇH. 1, 16, 16. 21, 14. 89, 20. 114, 9. 117, 9. 2, 532, 2. 533, 18. VARĀH. BRH. S. 13, 11. 38 (37), 5, 43, 13. KATHĀS. 28, 162. fgg. RĀGĀ-TAR. 6. 155. VP. 42. त्रैडान्मत्तपिशाचवत् BHĀG. P. 1, 15, 43. 5, 5, 29. BURN. Intr. 131. LALIT. ed. Calc. 313, 11. 436, 2. Lot. de la b. l. 34. fgg. SCHIEFNER, Lebensb. 299 (68). मथिते (अरुणोः) पादङ्गेषु च पिशाचः संप्रजायते AV. PAÑĀV. bei KUHN, Herabkunft d. Feuers, 208. Kinder der Krodhā HARIV. 11554. VP. 150, N. 18. नृत्यतिपिशाचाङ्गनाः PRAB. 3, 13. चिद्या ĀÇV. Çr. 10, 7. वेद MÜLLER, SL. 451. भाषा KATHĀS. 7, 27. चर्षा BHĀG. P. 3, 14, 26. 28. दत्तिपा MBh. 13, 4316. नैयया AV. 2, 18, 4. चैतन ebend. ऽन्मन 5, 29, 14. ऽकन्

IV. Theil.

(वज्र) KĀTJ. 39, 5. ऽसभ n. BHAB. zu AK. ÇKDR. दोशीत्यापिशाचविश्वैकृत RĀGĀ-TAR. 3, 505. देश MULB, Sanskrit Texts II, 59. वाच 61. सपिशाचा वात्या P. 8, 3, 80, Sch. f. ई gaṇa पृषोदि zu P. 4, 1, 177, VĀRTT. 2. ÇANDAM. im ÇKDR. AV. 4, 16, 8. MBh. 3, 2558. 10520. 16189. HARIV. 14572. R. 3, 60, 22. PRAB. 36, 8. LALIT. ed. Calc. 384, 15. स्त्री^० ein teuflisches Weib PRAB. 15, 12. आशा^० (vgl. आशापिशाचिका) 76, 18. Nach VP. 122, N. 19 und 150, N. 18 ist पिशाचा (sic) eine Tochter Daksha's und Mutter der Piçāka. Vgl. अश्वपिशाच, उदर^०, धनपिशाची (unter धनपिशाचिका), पिशाचि und पैशाच. — 2) m. N. pr. eines Rakshas R. 5, 12, 15. 6, 35, 12. — 3) f. ई eine Art Valeriana (Gandymāsi) RĀGĀN. im ÇKDR.; vgl. पिशिता.

पिशाचक 1) m. = पिशाच 1. MBh. 8, 2064. VARĀH. BRH. S. 67, 109. PĀDMA-P., SVARGAKH. 15 (nach ÇKDR. u. पिशाच). Vgl. अश्व^०, कूपे^०. — 2) f. पिशाचिका a) = पिशाची in आशा^०, गन्ध^०, धन^०, पत्त^०, भोग^०. — b) N. pr. eines Flusses MĀRK. P. 57, 22. VP. 135, N. 80. — 3) adj. (पि^०) = पिशाचे कुशलः gaṇa आकर्षादि zu P. 5, 2, 64. पिशाचिका (पिशाचिक die Hdschr.), sc. भाषा die Sprache der Piç. VJUTP. 115.

पिशाचकपुर (पि^० + पुर) n. N. pr. eines Dorfes RĀGĀ-TAR. 5, 468.

पिशाचकैन् (von पिशाच, पिशाचक) P. 5, 2, 129, VĀRTT. m. Bein. Kuvēra's TRĪK. 1, 1, 78. H. 189.

पिशाचता f. nom. abstr. von पिशाच KATHĀS. 1, 59. PRAB. 32, 3. पिशाचत्वं n. dass. ÇUDDHITATVA im ÇKDR. u. पिशाच.

पिशाचदु m. ein best. Baum TRĪK. 2, 4, 13; nach dem Index = (dem vorangehenden) धव, nach ÇKDR. und WILS. = (dem nachfolgenden) शाखोट. — Vgl. पिशाचवृत्त.

पिशाचमोचन (पि^० + मो^०) n. die Befreiung des Piç. und तीर्थ n. N. pr. eines Wallfahrtsortes SKANDA-P. in Verz. d. B. H. 146, b (54). d. Oxf. H. 73, b, 14. 71, a, 2.

पिशाचवृत्त (पि^० + वृत्त) m. ein best. Baum, = शाखोट RATNAM. im ÇKDR. — Vgl. पिशाचदु.

पिशाचालय (पि^० + आलय) m. die Wohnstätte der Piçāka, Bez. einer best. Lichterscheinung, Phosphorescenz VARĀH. BRH. S. 11, 3.

पिशाचि m. = पिशाच 1. RV. 4, 133, 5.

पिशाचीकरण (von पिशाच + 1. कर) n. das Verwandeln in einen Piçāka Verz. d. B. H. No. 905.

पिशिक m. pl. N. pr. eines Volkes im Süden VARĀH. BRH. S. 14, 14. शौखावनाः सपिशिकाः MĀRK. P. 58, 26.

पिशितं (von 1. पिम्प) AV. पिशित URĀDIS. 3, 95. 1) n. ausgehauenes, zergerteltes Fleisch; Fleisch überh. AK. 2, 6, 2, 4. H. 623. an. 3, 282. MBh. t. 134 (पिसित gedr.). HĀR. 53. HALĀJ. 3, 9. AV. 5, 19, 5. AIT. Br. 2, 11. KAUC. 12. 35. 39. ÇĀÑEH. GRHJ. 2, 12. 6, 1. शार्दूलः पिशिताकाङ्गिव MBh. 4, 770. Hip. 2, 3. SUÇH. 1, 74, 7. 205, 8. 328, 21. 2, 303, 20. 405, 6. ऽनिभ 310, 19. Spr. 36. 2012. RAGH. 7, 47. VARĀH. BRH. S. 85, 66. KATHĀS. 25, 135. कुचादि पीने पिशितं घनम् MĀRK. P. 25, 17. PAÑĀV. 69, 18. ऽपिउ PRAB. 67, 2. 70, 18. 87, 12. पिशितेदन MBh. 2, 1788. SUÇH. 2, 466, 2. पिशितानि MBh. 1, 5576. Hip. 2, 10. KATHĀS. 27, 116. मत्स्यपिशितः SUÇH. 2, 378, 2. — 2) n. Stückerhen: विसत्त्यकस्योषधे मोक्षिष्यः पिशितं च्च AV. 6, 127, 1. Man kann vermuthen, es habe statt dessen पिष्टम् (su

46*